

imødekomme Fiskernes Ønsker om først at sætte Fredningstiden fra 1ste Oktober for ikke at indskrænke dem for meget i deres Erhverv, er det kun i den Forudsætning, at der ved kunstlig Fiskeudlækning vil blive raadet Bod paa det Tab af Yngel, der forvoldes ved at mange Legemodne Fisk tillades fangne.

Naar der er foreslaaet længere Fredningstid for Naen end for Fjorden, er Grunden den, at i Fjorden skal Fisken kun fredes, medens den gaar op til Legepladserne i Naen og paa Tilbagevejen til Havet, idet den efter endt Leg ikke er tjenlig til Mennefsføde; men i Naen maa der ogsaa være Fred for Eggene, indtil Yngelen er udklæffet og kan bevæge sig frit i Vandet, hvilket udkræver flere Maanedes.

Ved de foreslaaede Fredningsbestemmelser er der, som det fremgaar af det foregaaende, særlig taget Sigte paa Ørreden og Sommerlaksen, om hvilke man ved, at de lege i Gudenaanen og tilstødende Vandløb i Slutningen af Maret. Hvorvidt Forholdene i disse Blande tillade, at den store Winterlaks, der allerede begynder at gaa op i Januar og Februar Naaned, kan komme til at hngle dersteds, er meget tvivlsomt, og man har derfor ment, at det vilde være hensigtsmæssigt, at en Del af disse værdifulde Fisk bleve fangede straks, naar de gaa ind. Saadant er foreslaaet at kunne ske i Fjorden efter 1ste Februar og i Fiskegaarden allerede fra 1ste Januar, cfr. § 8.

ad § 4.

De under a. 1 til 6 nævnte Redskaber, hvis Brug er foreslaaet tilladt udenfor Fredningstiden, svare til de Redskaber, som nu bruges.

Da Laks og Ørred for en væsentlig Del maa antages at følge Sejllobet, maa fornuftigvis alt Fiskeri der forbydes i Fredningstiden; men da der paa den anden Side heller ikke paa den Tid vil findes stort andre Fisk end netop disse i Sejlbybet, vil Forbudet ikke medføre, at Fiskerne hindres i at fange anden Slags Fisk. Naar Medning foreslaas tilladt, er det for ikke at gøre for meget Indgreb i det beslaaende, og naar det blot ikke sker fra Baad ude paa Vandet, vil Misbrug ikke være at befrygte.

ad § 5.

Naar man har anset det nødvendigt at indskrænke Fiskeredskaberne til de her nævnte, er det af Hensyn til Laks- og Ørredyngelen, der i aarevis maa antages at opholde sig i Naen og derfor bør have saa megen Fred som mulig, og man har saameget mindre taget i Betænkning at foreslaa disse Indskrænkninger, som Fiskeriet ikke spiller nogen virkelig Rolle for Lodsejerne, og de enkelte Personer, der muligvis til Dels leve af Fiskeri i Naen, i Reglen mangle Ret til at fiske paa det meste af den Strækning, hvor de fiske. Bedst havde det været, om man havde kunnet forbyde alle Redskaber, hvormed unge Laks og Ørreder kunne fanges; men saa vidt har man ikke turdet gaa. Rujerne ere tilladte af Hensyn til Nalefangsten, og naar Baadene holdes indenfor de foreslaaede Grænser, mener man ikke, at de ville gøre saa stor Skade paa Yngelen. Paa Strækningen mellem Fiskegaarden og Sønderbro har man dog ment at maatte forbyde alt Fiskeri med Garn, da Kontrollen ellers vil blive for vanskelig og Overtrædelserne altfor mange. Men dertil kommer, at naar den opgaaende Fisk træffer paa Fiskegaarden standser den altid i nogen Tid og forbliver gaaende i Farvandet, inden den tager Mod til sig og gaar ind i Fiskegaarden. Der vil derfor paa den nævnte Strækning være særlig god Anledning til at fange den og altsaa Fare for, at dette vilde kunne ske i saa stort Maal, at der blev for lidt tilbage baade til Fiskegaarden og til dem, der bo højere oppe ad Naen.

ad § 6.

Naar Laks og Ørred have leget og derefter igen gaa ud til Havet, due de ikke til Søde og bør derfor kastes ud, lige saavel som naar de ere under de foreskrevne Maal.

Maalet for Laks og Ørred er sat noget højere end i det i 1894—95 fremsatte Lovforslag; men for Forellen er Maalet 12 Tommer bibeholdt. Dette Maal er maasse vel højt for den egentlige Forel (Vælorreden), men da det i Praksis ikke er muligt at fælde unge Laks og Ørreder fra Forellen, vilde et mindre Maal give Anledning til, at der blev fanget for mange af de førstnævnte; naar disse have naaet en Størrelse af 12 Tommer, kan det derimod antages, at de for en stor Del have forladt Naen og ere gaaede til Havet.